

мно́й, пожа́луйста, прочита́йте мой дне́вник (negār — изобра́жение, картина).	mikonam ruz-negār-e marā bexānid.	روزنگار مرا بخوانید.
Меня́ зову́т Баба́к.	Nām-e man Bābak ast.	نام من بابک است.
Я живу́ в городе́ Теге́ране, сто́лице Ира́на.	Man dar šahr-e Tehrān, pāytaxt-e Irān, zendegi mikonam.	من در شهر تهران، پایتخت ایران، زندگی می‌کنم.
Мне́ двадца́ть лет, и я студе́нт.	Man bist sāl dāram va dānešju hastam.	من بیست سال دارم و دانشجو هستم.
Студе́нт второ́го курса́ меди́цинского факультета́ Теге́ранского университе́та.	Dānešju-ye sāl-e dov'vom, rešte-ye pezeški, dānešgāh-e Tehrān.	دانشجوی سال دوم، رشته پزشکی، دانشگاه تهران.
2. Ка́ждый день в во́семь утра́ я просы́паюсь («бо́дрствующим стано́влюсь»).	Man har ruz hašt-e bāmdād az xāb bidār mišavam.	من هر روز هشت بامداد از خواب بیدار می‌شوم.
Снача́ла я умы́ваюсь, затем за́втракаю («за́втрак ем»).	Naxost dast-o-ru-ye xod-rā mišuyam, sepas, nāštā mixoram.	نخست دست و روی خود را می‌شویم، سپس ناشتا می‌خورم.
До́ма я не о́дин, со мно́й живу́т мой о́тец, моя́ ма́ть и моя́ се́стра.	Man dar xāne tanhā nistam, hamrāh-e man pedaram, mādarā va xāharam niz zendegi mikonand.	من در خانه تنها نیستم، همراه من : پدرم، مادرم و خواهرم نیز زندگی می‌کنند.
Мы́ люби́м друг дру́га.	Mā hamdigar-rā dust dārim.	ما همدیگر را دوست داریم.
Мой о́тец вра́ч и рабо́тает в бо́льнице.	Pedar-e man pezešk ast va dar bimārestān kār mikonad.	پدر من پزشک است و در بیمارستان کار می‌کند.
Моя́ ма́ть — пор́тниха, рабо́тает до́ма.	Mādar-e man duzande ast va dar xāne kār mikonad.	مادر من دوزنده است و در خانه کار می‌کند.